

Hudební fakulta
Janáčkovy akademie
múzických umění v Brně

Orchestrální koncert

Filharmonie Bohuslava Martinů

Zlín

Sólisté:

Kristýna Vaculová – flétna

pedagogické vedení: doc. Václav Kunt

Vojtěch Velíšek – kontrabas

pedagogické vedení: doc. Miloslav Jelínek

Dirigují:

Ondrej Olos

pedagogické vedení: doc. Emil Skoták

Jakub Žídek

pedagogické vedení: doc. Rostislav Hališka

Ondřej Tajovský

pedagogické vedení: odb. as. MgA. Jan Zbavitel

Čtvrtek 23. listopadu 2006 v 19.30 hod.,
Besední dům, Husova ul., Brno

Program:

Martin Kostaš (*1980): Kolos Rhódský

absolventská skladba

pedagogické vedení: **prof. Arnošt Parsch**

diriguje Ondřej Olos

Franz Anton Hoffmeister (1754–1812):
Koncert pro kontrabas a orchestr č. 3 D dur

Allegro moderato

Adagio

Rondo. Tempo giusto

Vojtěch Velíšek – kontrabas

diriguje Jakub Žídek

přestávka

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791):
Koncert pro flétnu a orchestr G dur, KV 313

Allegro maestoso

Adagio ma non troppo

Rondo. Tempo di Menuetto

Kristýna Vaculová – flétna

diriguje Ondřej Tajovský

konec asi ve 21.15 hod.

Martin Kostaš (* 1980): Kolos Rhódský

Ryzí tichost obrazu světského

„Můj žal je jako slunce světu vstřícl Patetická informace o stavu zemřelého, radosti pln kol ochozu a z každé strany obcházím, jak jsem přišel...“

Martin Kostaš

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791): Koncert pro flétnu a orchestr G dur

Mozart sám neměl flétnu rád, vadila mu její intonace a považoval ji za nedokonalý nástroj. Když položil přátelům otázku, co je falešnější než flétna? sám si na ni odpověděl: dvě flétny. Přesto přijal ve finanční tísní objednávku na flétnové skladby od flétnisty Ferdinada de Jean. Část objednávky dodal dokonce do dvou týdnů od zadání. K dokončení celé zakázky, za kterou měl dostat 200 zlatých, však nedošlo. Zřejmě Mozartovi postačilo k vyřešení momentální nouze jen 96 zlatých, které rozhořčený Ferdinand de Jean zaplatil.

Mezi dodanými skladbami, naštěstí pro posluchače, byl i *Koncert pro flétnu a orchestr G dur*. První věta (Allegro maestoso) přináší tematický materiál přednesený orchestrem, který následně za doprovodu orchestru převezme sólová flétna. Použití pochodového, tečkovaného rytmu na začátku hlavního tématu, nejprve v orchestrální předehře a posléze při nástupu sólové flétny, přináší slavnostní atmosféru. Zřejmě šlo v té době o populární téma, které Mozart například využil i ve svém fagotovém koncertu B dur nebo v houslovém koncertu. Nejznámějšího využití tohoto oblíbeného tématu se nakonec dostalo ve francouzské Marseillaise. V následném provedení se rozvine dialog mezi sólovou flétnou a orchestrem v šestnáctinových stupních a akordech, který dává sólistovi možnost ukázat svoji virtuozitu. Závěrečná repríza, citující v pozměněné formě tematický materiál z expozice, vrcholí kadencí, kde má flétna příležitost ukázat svůj bravurní monolog. Druhá věta koncertu (Adagio ma non troppo) patří svou melodickou bohatostí a emocionálním nábojem k nejkrásnějším volným větám Mozartových instrumentálních koncertů. Po krátkém orchestrálním úvodu nastupuje nádherně rozezpívaná, lyrická melodie flétny, poeticky zaznívající do konce věty. Třetí věta je půvabný rokokový menuet ve formě ronda.

Franz Anton Hoffmeister (1754–1812) byl německý skladatel a publicista. Jako čtrnáctiletý odešel do Vídně, kde nejdříve studoval práva na univerzitě, ale brzy se začal věnovat hudbě. Kolem roku 1783 založil své hudební nakladatelství, které vydávalo díla tehdejších klasicistních skladatelů, jako byli například Beethoven, Mozart nebo Haydn. Všichni výše zmínění skladatelé měli k Hoffmeisterovi vřelý vztah. Beethoven ho nazval „bratrem v hudebním umění“, Mozart, který často živil a žádal Hoffmeistera o peníze, mu věnoval svou skladbu „Hoffmeisterův kvartet“. Po smrti Hoffmeisterova společníka A. Kühnela převzal nakladatelství C. F. Peter. Nakladatelství existuje dodnes.

Jako skladatel byl Hoffmeister velice produktivní jak v instrumentální, tak ve vokální tvorbě. Složil nespočet symfonií, serenád, koncertů a k tomu ve svém čase známou operu Královský syn z Ithaky. Skládal lehké, oddechové a zábavné kusy, díky nimž se stal „miláčkem publika“. Zemřel ve Vídni v roce 1812.

Alžběta Lupíšková, Johana Obršlíková – 1. roč. hud. manažerství

F. A. Hoffmeister je autorem několika kontrabasových koncertů, z nichž nejhranější je Koncert č. 3 D dur. Koncerty byly psány pro tzv. vídeňské ladění kontrabasů A₁ – D – Fis – A. Zvuk tohoto nástroje byl bohatý na alikvotní tóny, avšak oproti dnešnímu kvartovému ladění kontrabasů byl ve zvuku měkčí a méně průrazný. Prvním interpretem Hoffmeisterových kontrabasových koncertů byl jeho současník, rodák z nedalekých Valtic, Johann Matthias Sperger (1750–1812), pro něhož byl tento koncert pravděpodobně také napsán.

doc. Miloslav Jelínek